

บทวิจารณ์พรรคคอมมิวนิสต์ ตอนที่ 4

พรรคคอมมิวนิสต์เป็นแรงพลังที่ต่อต้านจักรวาล

บทนำ

ชาวจีนให้คุณค่าอย่างสูงต่อเต๋า(หรือวิถีทาง) ในสมัยโบราณจักรพรรดิที่ป่าเถื่อนจะถูกเรียกว่า “ผู้ปกครองจิตเสื่อมซึ่งขาดเต๋า” มาตรฐานศีลธรรมในภาษาจีนเรียกว่า “เต๋า เต๋อ” “เต๋า” หมายถึง “เต๋า” และ “เต๋อ” หมายถึง “คุณธรรม” พฤติกรรมใดๆที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานศีลธรรม เรียกว่า “ไม่ปฏิบัติตามหลักการของเต๋า” แม้แต่ชาวนาที่ลุกขึ้นต่อต้านยังชูคำขวัญ “บรรลุนิติทางในนามของสวรรค์” เหลาจื่อกล่าวไว้ว่า “มีบางอย่างที่ลึกลับและครบถ้วน ซึ่งดำรงอยู่ก่อนสวรรค์และโลก เจียบ ไร้รูป สมบูรณ์และไม่เคยเปลี่ยนแปลง มีชีวิตอยู่ตลอดเวลาทั่วทุกหนแห่งโดยสมบูรณ์ มันเป็นมารดาของทุกสิ่ง ข้าพเจ้าไม่ทราบชื่อของมัน เพียงเรียกมันว่าวิถีทาง” คำพูดนี้ชี้ว่าโลกก่อรูปมาจากเต๋า

ในช่วงร้อยปีหลัง การรุกรานเข้ามาอย่างฉับพลันของสิ่งชั่วร้ายคอมมิวนิสต์ได้ก่อให้เกิดแรงพลังที่ต่อต้านธรรมชาติและมนุษยชาติ ซึ่งเป็นสาเหตุของความทุกข์ทรมานและโศกนาฏกรรมที่ไม่สิ้นสุด มันยังผลักดันให้อารยธรรมมนุษย์ไปสู่จุดที่จวนเจียนจะล่มสลาย มันทำเรื่องที่ทำร้ายทุกชนิดที่ละเมิดต่อเต๋า อีกทั้งต่อต้านสวรรค์และโลก มันได้กลายเป็นแรงพลังที่ชั่วร้ายต่อจักรวาลอย่างที่สุด

“คนทำตามโลก โลกทำตามสวรรค์ สวรรค์ทำตามเต๋า และเต๋อทำตามธรรมชาติ”² ในยุคโบราณชาวจีนเชื่อในการปฏิบัติตามสวรรค์ สอดคล้องกลมกลืนและคงอยู่ร่วมกับสวรรค์ มนุษยชาติประสานเชื่อมโยงกับสวรรค์และโลก และคงอยู่ด้วยการพึ่งพากันและกัน เต๋าของจักรวาลไม่เปลี่ยนแปลง จักรวาลดำเนินไปตามเต๋าอย่างเป็นระเบียบ โลกเดินตามการเปลี่ยนแปลงของสวรรค์ ดังนั้นจึงมีสี่ฤดูกาลที่แตกต่างกัน ด้วยการเคารพสวรรค์และโลก มนุษยชาติก็จะมีความสุขกับชีวิตที่กลมกลืนด้วยความกตัญญูรู้คุณและได้รับพร สิ่งนี้สะท้อนอยู่ในประโยคที่ว่า “เมื่อสวรรค์เอื้ออำนวย ผืนดินโลกได้รับประโยชน์ ประชาชนมีความกลมกลืน”³ ตามแนวคิดของชาวจีน วิชาดาราศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ระบบปฏิทิน การแพทย์ อักษรศาสตร์และกระทั่งโครงสร้างของสังคม ล้วนแต่เป็นไปตามความเข้าใจดังกล่าวแล้วนั้น

แต่พรรคคอมมิวนิสต์กลับส่งเสริม “มนุษย์ให้อยู่เหนือธรรมชาติ” และส่งเสริม “ปรัชญาการต่อสู้” ในการทำลายสวรรค์ โลกและธรรมชาติ เหม่า เจ๋อตง พูดไว้ว่า “สงครามกับสวรรค์เป็นความเพลิดเพลิดไม่รู้จบ การต่อสู้กับโลกเป็นความเพลิดเพลิดไม่รู้จบ และการต่อสู้ดิ้นรนกับมนุษยชาติเป็นความเพลิดเพลิดไม่รู้จบ” บางทีพรรคคอมมิวนิสต์ได้รับความเพลิดเพลิดจากการต่อสู้ดิ้นรนเหล่านี้จริงๆ แต่ประชาชนต้องชดใช้ด้วยความเจ็บปวดอย่างแสนสาหัส

I. การต่อสู้กับคนและการกำจัดธาตุแท้ของมนุษย์

การทำให้เกิดความสับสนระหว่างความดีกับความเลวและกำจัดมนุษยชาติ

เริ่มต้นนั้น มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตตามธรรมชาติ จากนั้นก็เป็นชีวิตที่มีสังคม “คนนั้นเกิดมาดีโดยธรรมชาติ”⁴ และ “ทุกคนล้วนมีหัวใจของความดีงามความเมตตา”⁵ เหล่านี้ล้วนเป็นแนวทางที่มนุษย์มีติดตัวมาแต่เกิด เป็น

แนวทางที่ช่วยให้มนุษย์แยกแยะ ผิด-ถูก ดี-ชั่ว ได้ แต่สำหรับพรรคคอมมิวนิสต์จีน มนุษย์เป็นเพียงสัตว์หรือเครื่องจักรชนิดหนึ่ง พรรคคอมมิวนิสต์จีนเห็นว่าชนชั้นกลางและชนชั้นกรรมาชีพเป็นเพียงแรงงานทางวัตถุ

จุดมุ่งหมายของพรรคคอมมิวนิสต์จีนคือการควบคุมคนและค่อยๆ เปลี่ยนพวกเขาเป็นพวกก่อความไม่สงบและอาชญากรปฏิวัติ ดังเช่นที่มาร์กซพูดว่า “แรงงานทางวัตถุจะล้มคว่ำได้โดยแรงงานทางวัตถุเท่านั้น” “ทฤษฎีก็จะกลายเป็นแรงงานทางวัตถุด้วยในทันทีที่มันยึดกุมมวลชนได้”⁶ เขาเชื่อว่าประวัติศาสตร์ของมนุษย์ทั้งหมดนั้นเป็นเพียงการปฏิรูปสภาพของมนุษย์อย่างต่อเนื่อง และสภาพของมนุษย์ที่แท้ก็คือสภาพของชนชั้น เขาตั้งสมมติฐานไว้ว่า สิ่งเหล่านี้ไม่ได้สืบทอดมาและไม่ได้ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่เป็นผลที่สืบเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อม เขาแย้งว่ามนุษย์เป็น “สัตว์สังคม” เขาไม่เห็นด้วยกับแนวคิด “มนุษย์โดยธรรมชาติ” ของเฟอร์บาช (Feuerbach) เลนินเชื่อว่าลัทธิมาร์กซิสต์จะไม่สามารถสร้างขึ้นหรือเกิดขึ้นได้ตามธรรมชาติในหมู่กรรมาชน แต่ต้องแทรกซึมมาจากภายนอก เลนิน พยายามอย่างเต็มที่ แต่ก็ยังไม่สามารถทำให้พวกคนงานเปลี่ยนจากการต่อสู้ดิ้นรนทางเศรษฐกิจเป็นการทำสงครามการเมืองเพื่ออำนาจ ดังนั้นเขาจึงตั้งความหวังไว้กับ “ทฤษฎีกิริยาตอบสนองฉับพลันแบบมีเงื่อนไข” ซึ่งผลักดันออกมาโดยนักวิทยาศาสตร์รางวัลโนเบลชื่อ อิวาน เปโตรวิช พาฟ ลอฟ (Ivan Petrovich Pavlov) เลนินพูดว่า “ทฤษฎีนี้มีความหมายอย่างสำคัญต่อกรรมาชนทั่วโลก” หรือตลก⁷ ถึงกับหวังอย่างไม่สมความปรารถนาว่ากิริยาตอบสนองแบบมีเงื่อนไขไม่เป็นเพียงเปลี่ยนคนทางด้านจิตใจ แต่จะเปลี่ยนร่างกายคนด้วย เหมือนกับที่สุนัขน้ำลายไหลทันทีที่ได้ยินเสียงกระดิ่งบอกเวลาอาหารกลางวัน หรือทหารควรจะวิ่งออกไปอย่างกล้าหาญในทันทีที่ได้ยินเสียงปืนเพื่ออุทิศชีวิตให้พรรคคอมมิวนิสต์

นับแต่โบราณกาล ผู้คนเชื่อว่ารางวัลนั้นได้มาจากความพยายามและหยาดเหงื่อแรงงาน ชีวิตที่ร่ำรวยได้มาจากการทำงานหนัก ผู้คนต่างดูแลความเกียจคร้าน และมองว่าการเกียจคร้านโดยไม่ลงแรง เป็นเรื่องผิดศีลธรรม แต่หลังจากพรรคคอมมิวนิสต์แพร่เข้าไปในประเทศจีนเหมือนโรคติดต่อร้ายแรง มันก็ส่งเสริมให้พวกสวะสังคมและคนขี้เกียจแย่งชิงที่ดิน ขโมยทรัพย์สินส่วนตัวและกดขี่ข่มเหงคนทั้งชายหญิง ทั้งหมดนี้ทำอย่างเปิดเผยโดยไม่ผิดกฎหมาย

ทุกคนทราบว่าการเคารพผู้สูงอายุและการดูแลผู้เยาว์เป็นสิ่งดี และการไม่เคารพผู้อาวุโสกับครูเป็นเรื่องไม่ดี การศึกษาของขงจื้อในสมัยโบราณแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ การศึกษาปฐมวัยและการศึกษาระดับผู้ใหญ่ การศึกษาอย่างแรกจะรับเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี โดยเน้นที่กิริยาอาการเกี่ยวกับความสะอาด การเข้าสังคม และมารยาท (ได้แก่ สุขอนามัย มารยาทสังคม การพูด ฯลฯ) การศึกษาระดับผู้ใหญ่เน้นคุณธรรมและการยึดถือเต๋า⁸ ในระหว่างการรณรงค์ของพรรคคอมมิวนิสต์จีนเพื่อวิพากษ์วิจารณ์หลินเปียว⁹ และขงจื้อ และเพื่อประณามการเคารพนับถือครูอาจารย์ พรรคได้ลบล้างมาตรฐานศีลธรรมทั้งหมดจากจิตใจของคนเยาว์วัย

ภาฆิตโบราณกล่าวไว้ว่า “แม้เป็นครูเพียงวันเดียว จันก็ควรเคารพนับถือเขาเสมือนบิดาไปตลอดชีวิต”

วันที่ 5 สิงหาคม ค.ศ. 1966 เปียว จงหยุน ครูของโรงเรียนในเครือสตรีมัธยมแห่งมหาวิทยาลัยปักกิ่งภาคปกติ ถูกนักเรียนหญิงของเธอเองจับแห่ประจานไปบนถนน โดยบังคับให้ใส่หมวกทรงสูงและสวมเสื้อผ้าที่เปื้อนหมึกสีดำ คล้องคอด้วยป้ายดำที่เขียนคำสบประมาท ตัวเธอเดินอยู่ท่ามกลางแถวนักเรียนที่ใช้ถังขยะตีแทนกลอง เธอถูกบังคับให้คุกเข่าลงกับพื้น ถูกตีด้วยท่อนไม้ที่มีตะปูตอกคาอยู่ และยังถูกราดด้วยน้ำร้อน เธอถูกรุมานจนเสียชีวิต

อาจารย์ใหญ่ที่เป็นผู้หญิงของโรงเรียนในเครือมัธยมแห่งมหาวิทยาลัยปักกิ่งนี้ถูกนักเรียนบังคับให้โขกศีรษะกับอ่างล้างหน้าแตกแล้ว พร้อมกับตะโกนว่า “ฉันเป็นสมาชิกที่ไม่ดี” ผมของเธอถูกตัดจนยุ่งเหยิงเพื่อลบหลู่เธอ ศีรษะก็ถูกตีจนห้อเลือดในขณะที่เธอถูกบังคับให้คลานไปบนพื้น

ทุกคนคิดว่าความสะอาดคือสิ่งที่ดี ความสกปรกคือสิ่งที่ไม่ดี แต่พรรคคอมมิวนิสต์จีนกลับส่งเสริม “ให้ตัวแปดเปื้อนโคลนและมือที่หนาด้าน” ยังยกย่องอีกว่า “มือสกปรกและเท้าเปื้อนขี้วัว”¹⁰ เป็นสิ่งที่ดี คนอย่างนี้จึงจะนับว่าเป็นนักปฏิวัติที่ดีที่สุดและสามารถรับเข้ามหาวิทยาลัยได้ เข้าร่วมพรรคได้และจะได้รับการเลื่อนขั้นกระทั่งเป็นผู้นำพรรค

มนุษยชาติก้าวหน้าได้เพราะการสะสมความรู้ แต่ภายใต้พรรคคอมมิวนิสต์จีนนั้น ถือว่าการได้รับความรู้นั้นไม่ดี ปัญญาชนจึงถูกจัดเป็นพวกเหินห่างประเภทที่เก้า ซึ่งจัดเป็นลำดับที่เลวที่สุดจาก 1 ถึง 9 ปัญญาชนถูกเรียกให้ศึกษาจากพวกไม่รู้หนังสือ พวกเขาถูกจับไปรับการศึกษาใหม่จากชาวนาที่ยากจน เพื่อปฏิรูปความคิดและเริ่มชีวิตใหม่ ในการให้การศึกษานี้กับปัญญาชนนั้น ศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยชิงหว่าหลายคนถูกขับไปอยู่ที่เกาะคาร์ป ในหนานชาง มณฑลเจียงซี ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีโรคพยาธิใบไม้ 1 ชุกชุม แม้แต่ค่ายแรงงานที่เคยตั้งอยู่ที่นี้ก็ต้องย้ายหนีไป ศาสตราจารย์เหล่านี้พอสัมผัสกับน้ำในแม่น้ำที่นี้ก็ติดเชื้อมันทีและเป็นโรคตับแข็ง ทำให้ทำงานไม่ได้และเสียชีวิตในที่สุด

ด้วยการยุบของอดีตนายกรัฐมนตรี โจว เอินไหล พรรคคอมมิวนิสต์เขมรจึงทำการประทุษร้ายปัญญาชนอย่างโหดร้ายที่สุด คนเหล่านั้นที่มีความคิดอิสระถูกจับไปปฏิรูปทั้งทางจิตวิญญาณและทางร่างกายหรือถูกฆ่าทิ้ง ในช่วงปี 1975-1978 ประชากรกัมพูชาถูกฆ่าตายไปถึง 1 ใน 4 บางคนตายเพียงเพราะมีรอยแหว่งตาบนหน้า (แสดงว่าเป็นพวกปัญญาชน)

หลังชัยชนะของคอมมิวนิสต์เขมรในปี 1975 พอลพตได้จัดตั้งระบอบสังคมนิยม “สวรรค์ในสังคมนุษย์” เร็วเกินไป เป็นสังคมนี่ไม่มีความแตกต่างทางชนชั้น ไม่แบ่งแยกเมือง-ชนบท ไม่มีเงินตราและการค้าขาย ในที่สุด ครอบครัวชาวเขมรก็ถูกแยกให้ออกจากกันและแทนที่ด้วยกลุ่มแรงงานชายและกลุ่มแรงงานหญิง พวกเขาถูกบังคับให้ทำงานและกินอยู่ด้วยกัน และสวมใส่ชุดทหารหรือชุดปฏิวัติสีดำ สามี่-ภรรยาจะพบกันได้เพียงสัปดาห์ละครั้งเมื่อได้รับการอนุมัติเท่านั้น

พรรคคอมมิวนิสต์อวดอ้างว่าไม่เกรงกลัว ฟา-ดิน มันมีความพยายามที่จะปฏิรูป ฟา-ดิน อย่างโอหัง นี่เป็นการไม่เคารพต่อรากฐานและพลังของความถูกต้องในจักรวาล เหมา เจ๋อตง เคยเขียนไว้ในขณะเป็นนักเรียนที่เมืองหูหนานว่า

ในทุกศตวรรษ ชาติต่างๆได้ก่อการปฏิวัติที่ยิ่งใหญ่ สิ่งเก่าถูกกวาดทิ้งไปและสิ่งใหม่เข้าแทนที่ เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ เกี่ยวกับชีวิตและความตาย ความสำเร็จและการพังทลาย มันเหมือนการทำลายล้างของจักรวาล การทำลายล้างนั้นไม่ใช่การทำลายล้างครั้งสุดท้ายอย่างแน่นอน และไม่น่าสงสัยเลยว่า การทำลายล้างที่นี้เป็นกำเนิดใหม่ของที่นั่น เราทั้งหมดคาดการณ์การทำลายล้างเช่นนั้น เพราะการทำลายจักรวาลเก่าจะนำมาซึ่งจักรวาลใหม่ นั่นไม่ใช่ดีกว่าจักรวาลเก่าหรือ

ความรักเป็นอารมณ์ตามธรรมชาติของมนุษย์ ความรักระหว่างสามีภรรยา ลูก พ่อแม่ พี่น้อง และในสังคมนั้นเป็นเรื่องปกติ แต่โดยการรณรงค์ทางการเมืองอย่างไม่หยุดหย่อน พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้เปลี่ยนมนุษย์ให้เป็หมาป่า หรือเป็นกระตังสัตว์ที่ดุร้าย ป่าเถื่อนยิ่งกว่าหมาป่า แม้แต่เสือที่ดุร้ายที่สุดก็ยังไม่กินลูกของมันเอง แต่ภายใต้การปกครองของพรรคคอมมิวนิสต์จีน การรายงานซึ่งกันและกันระหว่างพ่อแม่กับลูกกลายเป็นเรื่องที่ต้องเห็นได้ทั่วไป หรือการแฉซึ่งกันและกันระหว่างสามีภรรยา ความสัมพันธ์ในครอบครัวถูกตัดขาดบ่อยๆ

ในช่วงกลางของทศวรรษ 1960 ครูหญิงคนหนึ่งในโรงเรียนประถมที่ปักกิ่งได้เขียนคำว่า “สังคมนิยม” กับ “ล้มคว่ำลง” เอาไว้ด้วยกันโดยให้นักเรียนเขียนซ้ำๆ กัน นักเรียนจึงไปรายงานเรื่องของเธอลง หลังจากนั้นเธอก็ถูกวิพากษ์ทุกวันและถูกตบตีโดยนักเรียนชาย ลูกสาวของเธอก็ตัดความสัมพันธ์กับเธอ เมื่อไรก็ตามที่ความพยายามดิ้นรนรุนแรงขึ้น ลูกสาวของเธอก็จะวิพากษ์วิจารณ์แม้ว่าเป็น “การเคลื่อนไหวต่อสู้ทางชนชั้นใหม่” ในชั่วโมงวิชาการเมือง หลังความโชคร้ายนี้ งานชนิดเดียวที่ครูทำคือการทำสะอาดโรงเรียนทุกวัน รวมถึงห้องน้ำด้วย เป็นเวลาหลายปีหลังจากนั้น

ผู้ที่เคยผ่านช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรมจะไม่ลืมชื่อของ จาง จื่อซิน เลย เธอถูกขังคุกเพราะไปวิจารณ์ความล้มเหลวของเหมา เจ๋อตง เกี่ยวกับการก้าวกระโดดใหญ่ ผู้คุมเปลื้องผ้าเธอ ใส่กุญแจมือเธอไพล่หลัง ผลักเธอเข้าไปในคุกผู้ชาย ปลอ่ยนักโทษชายข่มขืนหมู่เธอ เธอเสียสติในที่สุด ขณะที่เธอถูกประหารชีวิต ผู้คุมกล่าวว่าเธอจะร้องตะโกนคำขวัญเพื่อประท้วง ผู้คุมจึงกดหัวเธอไว้กับก้อนอิฐ แล้วเชือดคอหอยของเธอโดยไม่ได้วางยาสลบ

ในการประท้วงประหารฝ่ายลุนกหลายปีมานี้ พรรคคอมมิวนิสต์จีนก็ใช้วิธีการแบบเก่าในการยุยงให้เกิดความเกลียดชังและส่งเสริมความรุนแรง

พรรคคอมมิวนิสต์กดขี่คุณธรรมของมนุษย์ และส่งเสริม สนับสนุน และใช้ด้านที่เป็นมารในตัวมนุษย์เพื่อเสริมการปกครองของมันให้แข็งแกร่ง จากการรณรงค์ครั้งแล้วครั้งเล่า ผู้ที่มีจิตสำนึกจึงถูกบังคับให้สงบปากสงบคำเนื่องจากหวาดกลัวต่อความรุนแรง พรรคคอมมิวนิสต์ได้ทำลายมาตรฐานสากลทางด้านศีลธรรมอย่างเป็นระบบในความพยายามที่จะขจัดแนวคิดเรื่องความดี-ความเลว เรื่องเกียรติภูมิกับความน่าละอาย ซึ่งคงอยู่ในมนุษยชาติมานานนับพันพันปี

สิ่งชั่วร้ายที่ทำตัวอยู่เหนือกฎการเสริมและต้านซึ่งกันและกัน

เหลาจื๋อกล่าวว่า

ภายใต้สวรรค์ทุกคนมองเห็นความมั่งคั่งเป็นความมั่งคั่ง เพราะมีความน่าเกลียด

ทุกคนรู้จักความดีว่าเป็นความดี เพราะมีความชั่ว

มี กับ ไม่มี นั้นเกิดขึ้นด้วยกัน

ยาก กับ ง่าย เป็นการเสริมกันและกัน

ยาว กับ สั้น ตรงข้ามกันและกัน

สูง กับ ต่ำ พิงกันและกัน

เสียงพูด กับ เสียง ประสานกันและกัน

หน้า กับ หลัง ตามกันและกัน¹²

ดังกล่าวนั้นคือกฎการเสริมและต้านซึ่งกันและกันนั้นคงอยู่ในโลกมนุษย์ ไม่เพียงแต่มนุษย์ที่มีคนดีคนเลว แต่ในคนคนเดียวกันก็มีทั้งด้านดีและด้านชั่วคงอยู่พร้อมกัน

เต๋า จื่อ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพวกโจรในประเทศจีนยุคโบราณ สอนลูกสมุนของเขาว่า “โจรก็ควรตามวิถีทาง(เต๋า)เหมือนกัน” เขายังอธิบายอีกว่า การเป็นโจรก็ต้องมี “เกียรติ ความกล้าหาญ ความเที่ยงธรรม ความเฉลียวฉลาด และความกรุณา” หรือพูดอีกอย่างว่า แม้จะเป็นโจรก็จะทำตามความชอบใจไม่ได้ ยังต้องยึดถือกฎกติกา

อาจกล่าวได้ว่าประวัติศาสตร์ของพรรคคอมมิวนิสต์จีนนั้นเต็มไปด้วยกลลวงกับการทรยศหักหลังอย่างไม่มีข้อจำกัด ตัวอย่างเช่น สิ่งที่พวกโจรให้เกียรติมากที่สุดคือ “ความเที่ยงธรรม” แม้กระทั่งสถานที่ที่ไ้แบ่งของที่ปล้นได้มายังเรียกว่า “ศาลาแบ่งสรรอย่างเที่ยงธรรม” แต่ในหมู่สหยาพรรคคอมมิวนิสต์จีนด้วยกันนั้น เมื่อต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์ก็จะรีบเปิดโปงและกล่าวหากันและกัน กระทั่งถูกกล่าวหาที่เป็นเรื่องเท็จขึ้นมาใส่ร้ายซึ่งกันและกัน และทวีความรุนแรงมากขึ้น

ยกตัวอย่างเช่นกรณีของนายพลผิง เต๋อหวย เหมา เจ๋อตงนั้นเกิดในครอบครัวชาวนา ย่อมจะรู้ว่าที่ดินหนึ่ง “หมู่”¹³ (1 ไร่ของจีน) ปลูกข้าวได้ไม่ถึง 130,000 จิน (หน่วยกิโลกรัมของจีน) เขารู้ว่าสิ่งที่ผิง เต๋อหวยพูดนั้นเป็นความจริงทั้งหมด และรู้ว่าผิงไม่ได้คิดจะแย่งชิงอำนาจของเขา และรู้ว่าผิงช่วยชีวิตเขาไว้หลายต่อหลายครั้งเมื่อเขาต้องต่อสู้กับกองกำลัง 200,000 น ของหูจ้งหนาน ด้วยกองกำลังเพียง 20,000 นาย ของเขาในสงครามระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์จีนกับก๊กมินตั๋ง แต่กระนั้น ในทันทีที่ผิงแสดงความไม่เห็นด้วยกับเหมา เหมาก็บันดาลโทสะถึงกับขว้างบทกลอนที่ตนเคยเขียนสรรเสริญผิงว่า “ใครกล้าแก่งดาบขึ้นมาขึ้นหน้า มีแต่ นายพลผิงที่ยิ่งใหญ่ของเราเท่านั้น” ลงถึงขยะ เขาตัดสินใจประหารผิงทุกๆที่ผิงมีประวัติที่น่าชื่นชมในการช่วยชีวิตเพื่อนร่วมอุดมการณ์

พรรคคอมมิวนิสต์จีนชอบการฆ่าอย่างเหี้ยมโหดมากกว่าการปกครองด้วยความเมตตา กรุณา มันประทุษร้ายสมาชิกของมันเอง โดยมองข้ามความเป็นเพื่อนร่วมอุดมการณ์และความซื่อสัตย์ส่วนตัว มันแลกเปลี่ยนดินแดนของประเทศจีน แสดงออกอย่างซื่อสัตย์ มันทำตัวเป็นศัตรูกับความเชื่อที่ถูกต้อง ไร้ซึ่งสติปัญญา มันเริ่มปฏิบัติการเคลื่อนไหวมวลชน ละเมิดวิถีทางของปราชญ์ในการปกครองประเทศ เมื่อพิจารณา รอบด้านแล้ว พรรคคอมมิวนิสต์จีนไปไกลเสียจนละเลยต่อมาตรฐานศีลธรรมขั้นต่ำสุดที่ว่า “แม้แต่โจรยังต้องทำตามวิถีทางเช่นกัน” ความชั่วร้ายของมันนั้นอยู่เหนือกฎการเสริมและต้านซึ่งกันและกันของจักรวาล พรรคคอมมิวนิสต์จีนต่อต้านธรรมชาติและมนุษยชาติด้วยจุดประสงค์ที่จะทำให้เกิดความสับสนในบรรทัดฐานของ ความดีกับความเลวและล้มล้างกฎเกณฑ์ของจักรวาล ความยโสโอหังอย่างไร้การควบคุมของมันได้ไปถึงจุดสูงสุดของมันแล้ว และมันถึงเวลาที่ใกล้จะล่มสลายอย่างสิ้นเชิง

II. การต่อสู้กับโลกโดยฝ่าฝืนกฎของธรรมชาติ นำมาซึ่งความหายนะไม่รู้จบ

ขยายการต่อสู้ทางชนชั้นไปสู่ธรรมชาติ

จิน ชุ่นหว่า จบการศึกษาในระดับมัธยมจากโรงเรียนหูซ่ง ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมที่ 2 แห่งนครเซียงไฮ้ ในปี 1968 และเป็นสมาชิกคณะกรรมการถาวรของหน่วยพิทักษ์แดงแห่งโรงเรียนมัธยมในเซียงไฮ้ เขาถูกส่งไปชนบท ของมณฑลเฮยหลงเจียง เมื่อเดือนมีนาคม 1969 ในวันที่ 15 สิงหาคม ปีนั้น น้ำป่าได้ไหลทะลักอย่างรุนแรงลงมาจากแนวเขา ท่วมพื้นที่โดยรอบแม่น้ำซวง จินโดดลงไปในกระแสน้ำเชี่ยวเพื่อจะนำเสาของสายไฟฟ้าที่ลอยอยู่ในน้ำขึ้นมาให้กับทีมงานที่ทำการผลิตของเขา ทำให้เขาจมน้ำตาย

ต่อไปนี่คือบันทึกประจำวัน¹⁴ 2 ครั้ง ของจินก่อนที่เขาจะเสียชีวิต

วันที่ 4 กรกฎาคม

ผมเริ่มรู้สึกถึงความรุนแรงกับความเข้มข้นของการต่อสู้ทางชนชั้นในชนบท ในฐานะหน่วยพิทักษ์แดงของประธานเหมา ผมเตรียมพร้อมอย่างเต็มที่ที่จะต่อสู้กับพวกฝ่ายขวาด้วยความคิดของเหมา เจ๋อตง ซึ่งไม่สามารถเอาชนะได้ ที่เปรียบเสมือนอาวุธของผม ผมตั้งใจจะทำเช่นนั้นให้ได้ แม้มันจะหมายถึงการสละชีพของผม ผมจะต่อสู้ ต่อสู้ และต่อสู้อย่างเต็มความสามารถของผม เพื่อให้เผด็จการชนชั้นกรรมาชีพมันคง

วันที่ 19 กรกฎาคม

ศัตรูทางชนชั้นในหน่วยการผลิตยังคงโยโสโอหัง เยาวชนที่ได้รับการศึกษามายังชนบทเพื่อเข้าร่วมในการเคลื่อนไหวการปฏิวัติใหญ่ 3 ด้าน ในชนบทโดยตรง สิ่งแรกและสำคัญที่สุดคือการต่อสู้ทางชนชั้น พวกเราควรพึ่งพาชนชั้นยากจนและชาวนาระดับกลางล่าง ระดมมวลชนและระงับความโอหังของศัตรู พวกเราเหล่าเยาวชนผู้ที่ได้รับการศึกษาต้องยืนหยัดในความคิดเหมา เจ๋อตง ที่แสดงในผืนผ้า ไม่ล้มการต่อสู้ทางชนชั้น พร้อมทั้งไม่ล้มเผด็จการของชนชั้นกรรมาชีพ

จินไปสู้ชนบทด้วยความคิดที่จะต่อสู้กับสวรรค์และโลก และปฏิรูปมนุษยชาติ บันทึกของเขาแสดงให้เห็นว่าจิตใจของเขาเต็มไปด้วยการต่อสู้ เขาขยายความคิดของ “การต่อสู้กับมนุษย์” ไปสู่การต่อสู้กับสวรรค์และโลก จนสุดท้ายก็เสียชีวิตให้มัน จินเป็นกรณีตัวอย่างที่เป็นแบบฉบับของปรัชญาการต่อสู้ และกลายเป็นเหยื่อของมันในขณะที่เดียวกันอย่างไม่ต้องสงสัย

แองเจิลเคยพูดไว้ว่าเสรีภาพเป็นการยอมรับสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เหมา เจ๋อตง เสริมต่อให้ว่า “และปฏิรูปโลก” ซึ่งการเสริมต่อนี้ เพียงพอที่จะชี้ให้เห็นทัศนคติที่มีต่อธรรมชาติของพรรคคอมมิวนิสต์จีนได้อย่างชัดเจน กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงธรรมชาติ “สิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้” ที่พรรคคอมมิวนิสต์เข้าใจนั้นคือเป็นสิ่งที่อยู่นอกสายตาของมัน และ”แบบแผน” ที่มีจุดกำเนิดเหนือคำอธิบายของมัน พวกมันเชื่อว่า สามารถพิชิตธรรมชาติและมนุษยชาติได้ด้วยการระดมความมีจิตสำนึกของมนุษย์แต่ละคนให้เข้าใจกฎที่เป็นรูปธรรม คอมมิวนิสต์ทำให้ทั้งรัสเซียและประเทศจีนยุ่งเหยิง ทั้งสองแห่งเป็นสนามทดลองของมัน ในความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงธรรมชาติ

เพลงพื้นบ้านในระหว่างการก้าวกระโดดใหญ่แสดงออกถึงความอหังการและโง่เขลาของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ดังเนื้อร้องที่ว่า “ให้ภูเขาโค้งคำนับและให้แม่น้ำหลีกทาง” “ไม่มีจักรพรรดิหยกในสวรรค์และไม่มหาราชามังกรในโลก ฉันทือจักรพรรดิหยก และฉันทือราชามังกร ฉันทิ้งให้ภูเขาทั้งสามและหุบเขาทั้งห้า จงหลีกไป เพราะฉันทได้มาแล้ว”¹⁵

พรรคคอมมิวนิสต์มาแล้ว มันมาพร้อมการทำลายสมดุลของธรรมชาติและ ความกลมกลืนแต่แรกเริ่มของโลก

กรรมตามสนองจากการทำลายธรรมชาติ

ภายใต้นโยบายการเกษตรของพรรคคอมมิวนิสต์จีนในการคงการใช้ธัญพืชเพื่อเป็นการเชื่อมโยงหลัก พรรคคอมมิวนิสต์จีนเปลี่ยนพื้นที่เพาะปลูกขนาดใหญ่แถบที่ลาดภูเขาและทุ่งหญ้าที่ไม่เหมาะสำหรับการเพาะปลูก และถมแม่น้ำและทะเลสาบในประเทศจีนเพื่อใช้เป็นพื้นที่เพาะปลูก ผลลัพธ์คืออะไร พรรคคอมมิวนิสต์จีนอ้าง

ว่าผลผลิตของธัญพืชในปี 1952 นั้นสูงกว่าในยุคชาตินิยม แต่สิ่งที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนไม่ยอมเปิดเผยคือ ผลผลิตธัญพืชรวมของจีนไม่ได้สูงกว่าผลผลิตในช่วงการปกครองที่สงบสันติของจักรพรรดิเฉียนหลงแห่งราชวงศ์ชิง จนกระทั่งปี 1972 แม้กระทั่งจนถึงทุกวันนี้ ผลผลิตธัญพืชต่อพลเมือง 1 คน ยังต่ำกว่าสมัยราชวงศ์ชิงมากนัก และเป็นเพียง 1 ใน 3 ของสมัยราชวงศ์ชิง ซึ่งเป็นช่วงที่การเกษตรขึ้นสู่จุดสูงสุดในประวัติศาสตร์จีน

การตัดต้นไม้ตามอำเภอใจ ปรับระดับแม่น้ำและถมทะเลสาบส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในประเทศจีนเสื่อมลงอย่างรุนแรง ทุกวันนี้ระบบนิเวศของจีนอยู่ในภาวะใกล้จะล่มสลาย การแห้งขอดของแม่น้ำให้และแม่น้ำเหลืองรวมทั้งมลภาวะของแม่น้ำไฮวและแยงซี ได้ตัดขาดเส้นชีวิตที่ชาตินิยมต้องพึ่งพาเพื่อให้รอดชีวิต การสูญเสียทุ่งหญ้าในกานซู ซิงไห่ มองโกเลียในและซินเกียง ทำให้พายุทรายพัดผ่านเข้ามาสู่พื้นที่ราบภาคกลางได้

ในช่วงทศวรรษ 1950 ด้วยการชี้แนะของผู้เชี่ยวชาญชาวโซเวียต พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้สร้างโรงไฟฟ้าโดยใช้น้ำในการขับเคลื่อน ซานเหมินเสี่ย บนแม่น้ำเหลือง จนถึงทุกวันนี้ โรงไฟฟ้านี้มีประสิทธิภาพในการจ่ายพลังงานในระดับเดียวกับแม่น้ำขนาดกลางเท่านั้น ทั้ง ๆ ที่แม่น้ำเหลืองนี้ใหญ่เป็นอันดับสองของจีน ที่แยกกว่านั้นคือโครงการนี้ทำให้เกิดการสะสมของดินโคลนและทรายทางตอนบนของแม่น้ำ ทำให้พื้นดินได้แม่น้ำสูงขึ้น ด้วยเหตุนี้ เพียงน้ำท่วมขนาดกลางเท่านั้นก็ทำให้สูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนบนสองฝั่งแม่น้ำอย่างมากมาย ในปี 2003 น้ำท่วมที่เกิดจากแม่น้ำเว่ย มีการไหลของน้ำสูงสุดถึง 3,700 ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที ซึ่งเป็นระดับที่อาจเกิดได้ทุก 3 ถึง 5 ปี แต่น้ำท่วมนั้นก่อให้เกิดความหายนะอย่างไม่เคยมีมาก่อนในช่วง 50 ปี

มีการสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่หลายแห่งในเขตจูหม่าเตียน จังหวัดเหอหนาน ในปี 1975 ทำนบของอ่างเก็บน้ำนี้ทยอยพังลงมาทีละแห่ง ทีละแห่ง ภายในช่วงเวลาสั้นๆ เพียง 2 ชั่วโมง มีคนจมน้ำตายถึง 60,000 คน จำนวนรวมของผู้เสียชีวิตมีถึง 200,000 คน

พรรคคอมมิวนิสต์จีนยังคงกระทำการทำลายผืนแผ่นดินจีนตามอำเภอใจต่อไป เชื้อขนานเสี่ยบนแม่น้ำแยงซีเกียงและโครงการผันน้ำจากใต้สู่เหนือเป็นความพยายามของพรรคคอมมิวนิสต์จีนที่จะเปลี่ยนระบบนิเวศวิทยาตามธรรมชาติด้วยเงินลงทุนนับร้อยๆ ล้านดอลลาร์ นี่ยังไม่นับโครงการขนาดเล็กและขนาดกลางที่จะ “ต่อสู้กับโลก” อีกหลายโครงการ นอกจากนี้ ยังมีการแนะนำกันภายในพรรคคอมมิวนิสต์จีนให้ใช้ระเบิดปรมาณูในการระเบิดเพื่อเปิดทางบนที่ราบสูงซิงไห่-ทิเบต เพื่อเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติทางด้านตะวันตกของจีน แม้ความยโสและการสบประมาทต่อผืนดินของพรรคคอมมิวนิสต์จีนจะทำให้โลกสะเทือน มันก็ไม่ใช่อะไรที่น่ากลัว

ในเอกซะแกรม (รูปดาว 6 แฉกที่เกิดจากสามเหลี่ยมด้านเท่า 2 รูปวางซ้อนกัน) (ปากั่ว) ของตำราโจวอี้เขียนไว้ดังนี้ บรรพบุรุษของชาวจีนเห็นว่าสวรรค์ เป็น *เฉียน* หรือผู้สร้าง และเคารพนับถือว่าเป็น หลักธรรมแห่งฟ้า พวกเขาพิจารณาว่าโลก เป็น *คุน* หรือผู้รับ และเคารพนับถือคุณงามความดีที่ได้รับ

เอกซะแกรมมีแนวทางตาม *เฉียน* ในตำราโจวอี้อธิบาย *คุน* ว่า “การที่ธรรมชาติของโลกอยู่ในเอกซะแกรมของ *คุน* ธรรมชาติของโลกจึงขยายออกและตอบสนอง สิ่งที่สุดอดคล้องกันก็คือ คนที่เหนือกว่าจัดการและผดุงทุกสิ่งทุกอย่างด้วยคุณงามความดีอย่างเหลือหลาย

ข้อคิดเห็นของขงจื้อที่มีต่อตำราโจวอี้คือ “ความสมบูรณ์คือความยิ่งใหญ่ของ *คุน* มันก่อกำเนิดทุกชีวิต”

ขงจื้อยังมีข้อคิดเห็นเกี่ยวกับธรรมชาติของ *คุน* เพิ่มเติมอีกว่า “*คุน* มีความอ่อนนุ่มที่สุด แต่ระหว่างเคลื่อนไหวมันมีความมั่นคง มันนิ่งที่สุด แต่ในธรรมชาติ มันหนักแน่น ด้วยการปฏิบัติตาม เธอได้รับศักดิ์

ตำแหน่งสูง แต่ยังคงรักษาไว้ซึ่งธรรมชาติของเธอ ดังนั้นเธอจึงอดทน เธอมีทุกสิ่งรวมอยู่ด้วยกัน และมีความหลักแหลมในการเปลี่ยนรูป นี่คือหนทางของ คุณ – ช่างวานอนสอนง่าย คำสวรรค์และเคลื่อนไหวตามกาลเวลา”

ดังได้เห็นอย่างชัดแจ้งแล้วว่า มีเพียงคุณงามความดีที่ได้รับของพระแม่ธรณีเกี่ยวกับความอ่อนโยน ความนิ่ง และความอดทน โดยการปฏิบัติตามสวรรค์เท่านั้น จึงจะทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกสามารถคงอยู่และเฟื่องฟู ตำราใจอัสสอนให้เรามีทัศนคติที่ถูกต้องต่อเจ้าแห่งสวรรค์และคุณงามความดีเกี่ยวกับโลก คือการปฏิบัติตามสวรรค์ ปฏิบัติตามโลก และเคารพธรรมชาติ

แต่พรรคคอมมิวนิสต์จีนละเมิด เจียน และ คุณ โดยส่งเสริม “การทำสงครามกับสวรรค์และต่อสู้กับโลก” มันขโมยทรัพยากรของโลกตามอำเภอใจ ในที่สุดมันต้องถูกสวรรค์ โลกและกฎแห่งธรรมชาติลงโทษอย่างหนีไม่พ้น

III. การทำสงครามกับสวรรค์ ทำลายความศรัทธา และปฏิเสธความเชื่อในเทพ

ชีวิตที่มีขีดจำกัด จะสามารถเข้าใจกาลมิติวากาศที่ไร้ขอบเขตได้อย่างไรกัน

เอเดเวิร์ด ลูกชายของไอน์สไตน์ เคยถามเขาว่าทำไมพ่อจึงมีชื่อเสียงมากนัก ไอน์สไตน์ชี้ไปที่เตาทองดาบอดที่เกาะอยู่บนลูกบอลหนึ่งแล้วตอบว่า มันไม่รู้ว่าทางที่มันคลานไปในนั้นโค้ง แต่ “ไอน์สไตน์รู้” คำตอบของเขามีความนัยที่ลึกซึ้งแฝงอยู่ คำพูดของชาวจีนที่ถ่ายทอดความหมายที่คล้ายกันคือ “คุณไม่รู้จักหน้าตาที่แท้จริงของภูเขาสูง เพราะคุณอยู่ในภูเขานั้น” เพื่อที่จะเข้าใจระบบ ๆ หนึ่ง เราต้องออกไปจากระบบนั้นแล้วสังเกตมันอย่างไรก็ตาม การใช้ทัศนคติความนึกคิดที่มีขีดจำกัดไปสังเกตกาลมิติวากาศที่ไร้ขอบเขตของจักรวาลนั้น มนุษยชาติจะไม่มีวันเข้าใจองค์ประกอบของจักรวาลได้อย่างสมบูรณ์ได้เลย ดังนั้นจักรวาลจะยังคงเป็นสิ่งลึกลับสำหรับมนุษยชาติไปตลอดกาล

อาณาจักรที่วิทยาศาสตร์ไม่สามารถผ่านเข้าไปได้นั้นเกี่ยวข้องกับด้านจิตวิญญาณหรือวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางจิตที่ยากที่จะเข้าใจ ซึ่งเกี่ยวข้องกับอาณาจักรของ “ความศรัทธา”

ความศรัทธาเป็นกิจกรรมทางด้านจิตใจที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์และความเข้าใจของชีวิต กาลอวกาศ และจักรวาล ความศรัทธาอยู่เหนือการจัดการของพรรคการเมือง “ดังนั้น จึงให้ซีซาร์สิ่งที่เป็นของซีซาร์ และเทพในสิ่งที่เป็นของเทพ”¹⁷ อย่างไรก็ตาม จากความเข้าใจที่น่าเวทนาและเหลวไหลเกี่ยวกับจักรวาลและชีวิต พรรคคอมมิวนิสต์จึงเรียกทุกสิ่งที่อยู่นอกทฤษฎีของมันเองว่า “งมงาย” และทำการล้างสมองและเปลี่ยนแปลงผู้ที่มีความศรัทธา ผู้ที่ไม่เต็มใจจะเปลี่ยนแปลงความศรัทธาของตนเองจะถูกสับประมาทหรือถูกฆ่า

นักวิทยาศาสตร์ที่แท้จริงมีทัศนียภาพเกี่ยวกับจักรวาลที่กว้างขวางมาก และจะไม่ปฏิเสธ “สิ่งที่ไม่รู้” ที่ไร้ขอบเขตด้วยทัศนคติส่วนตัวที่มีขีดจำกัด นิวตันซึ่งเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงได้อธิบายไว้อย่างละเอียดในหนังสือของเขา “หลักการทางคณิตศาสตร์” ซึ่งตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1678 เกี่ยวกับหลักการเชิงกล ข้อมูลเกี่ยวกับกระแสน้ำขึ้นหรือลง และการเคลื่อนที่ของดาวเคราะห์ และคำนวณการเคลื่อนที่ของระบบสุริยะจักรวาล นิวตันเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จอย่างโดดเด่น เขามักพูดซ้ำ ๆ ว่า หนังสือของเขาให้คำอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่พื้นผิวเท่านั้น และเขาไม่กล้าที่จะพูดถึงความหมายที่แท้จริงเกี่ยวกับเทพที่สูงที่สุดที่สร้างจักรวาล ในฉบับพิมพ์ครั้งที่สองของ “หลักการทางคณิตศาสตร์” นิวตันได้เขียนแสดงความศรัทธาของเขาตั้งนี้ “ระบบที่สวยงามที่สุดของดวงอาทิตย์ ดาวเคราะห์ และดาวหางนี้ดำเนินไปได้ ด้วยการให้แนวทางและการควบคุม

ของชีวิตที่เปี่ยมด้วยสติปัญญาและพลังอำนาจ.....เหมือนชายตาบอดที่ไม่รู้จักสี ดังนั้นเราจึงไม่รู้จักวิธีการที่เทพ
รับรู้และเข้าใจในทุกสรรพสิ่ง

หากเราไม่สนใจคำถามที่ว่า “มีอาณาจักรสวรรค์ที่ก้าวข้ามกาลอวกาศหรือไม่” และ “ผู้ที่ค้นหาหนทางจะ
สามารถกลับคืนสู่จุดเริ่มต้นที่ศักดิ์สิทธิ์และตัวตนที่แท้จริงของพวกเขาได้หรือไม่” สิ่งหนึ่งที่เราสามารถเห็นพ้อง
ต้องกันได้คือ สวาทของความเชื่อความศรัทธาที่ถูกต้องต่างมีความเชื่อเกี่ยวกับความสัมพันธ์ธรรมดาๆ ว่า ทำดี
ได้ดี ทำชั่วจะถูกลงโทษ ความศรัทธาที่ถูกต้องมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการรักษาไว้ซึ่งศีลธรรมของมนุษย์ให้
คงอยู่ในระดับหนึ่ง จากอริสโตเติลจนถึงไอน์สไตน์ คนจำนวนมากเชื่อในการคงอยู่ของกฎที่มีอยู่ทั่วไปใน
จักรวาล มนุษยชาติไม่เคยหยุดค้นหาความจริงของจักรวาลด้วยวิธีการต่างๆ นอกจากการสำรวจทาง
วิทยาศาสตร์แล้ว ทำไมจึงไม่สามารถยอมรับว่า ศาสนา ความเชื่อความศรัทธา และการบำเพ็ญธรรม เป็นอีกวิธี
หนึ่งที่เปิดความจริงของจักรวาลได้

พรรคคอมมิวนิสต์จีนทำลายความศรัทธาที่ถูกต้องของมนุษยชาติ

ตามประวัติศาสตร์ ทุกชาติต่างเชื่อในเทพ เป็นเพราะความเชื่อในเทพและกฎแห่งกรรมซึ่งเป็นผลจากการ
ทำดีและความชั่ว มนุษย์จึงสามารถควบคุมตนเอง และรักษามาตรฐานศีลธรรมของสังคมไว้ได้ ตลอดเวลาที่
ผ่านมา ทั้งทั้งโลก ศาสนาดั้งเดิมของทางตะวันตกและศาสนาพุทธ ลัทธิขงจื้อ ลัทธิเต๋าของทางตะวันออก ล้วน
สอนไว้ว่าความสุขที่แท้จริง มาจากความศรัทธาในเทพ เคารพบูชาสวรรค์ มีความเมตตา พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่
รู้สึกสำนึกในพรจากเทพ และตอบแทนความดีของผู้อื่น

สมมติฐานที่ลัทธิคอมมิวนิสต์ใช้เป็นแนวทางคืออเทวนิยม คือความเชื่อที่ไม่มีพระพุทธรูป ไม่มีเต๋า ไม่มี
อดีตชาติ ไม่มีชีวิตหลังการตาย และไม่มีการชดใช้กรรม ดังนั้นพรรคคอมมิวนิสต์ในประเทศต่างๆจึงบอกให้คน
จนและชนชั้นกรรมาชีพที่โง่เขลา¹⁸ ว่าพวกเขาไม่จำเป็นต้องเชื่อในเทพ พวกเขาไม่จำเป็นต้องชดใช้ในสิ่งที่ทำลง
ไป ไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและไม่ต้องปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามสังคม ในทางตรงข้าม พวกเขาควรใช้กล
อุบายและความรุนแรงในการให้ได้มาซึ่งความร่ำรวย

ประเทศจีนในสมัยโบราณถือว่าบรรดาองค์จักรพรรดิเป็นผู้มีศักดิ์สูงที่สุด ทว่ายังคงอยู่ใต้สวรรค์และเรียก
ตนเองว่า “โอรสสวรรค์” พวกเขาถูกควบคุมและกำกับโดย “เจตนารมณ์แห่งสวรรค์” นานๆครั้ง พวกเขาจะออก
กฤษฎีกาของจักรพรรดิเพื่อตำหนิตนเองและแสดงความสำนึกผิดต่อสวรรค์ แต่พรรคคอมมิวนิสต์ถือว่าตนเป็น
ตัวแทนของเจตนารมณ์ของสวรรค์ พวกมันไม่อยู่ภายใต้กฎหมายหรือกฎของสวรรค์ จึงมีอิสระที่จะทำทุกสิ่งได้
ตามต้องการ ผลก็คือพวกมันได้สร้างนรกบนดินขึ้นมา อย่างต่อเนื่อง

มาร์กซ ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งลัทธิคอมมิวนิสต์ เชื่อว่าศาสนาเป็นยาเสพติดทางจิตใจของคน เขากลัวว่าประชาชน
จะเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์และเทพเจ้า แล้วปฏิเสศที่จะรับลัทธิคอมมิวนิสต์ของเขา บทแรกของหนังสือ “การ
โต้แย้งธรรมชาติ” ของเองเงิล มีการวิจารณ์เมนเดลเลเยฟกับการศึกษาเรื่องความเชื่อในเรื่องลึกลับของกลุ่มเขา

เองเงิลเขียนไว้ว่าทุกสิ่งที่อยู่ในช่วงยุคกลางหรือก่อนหน้านั้น จะต้องพิสูจน์การคงอยู่ของมันต่อหน้าการ
พิจารณาที่ดีในกาลตามหลักเหตุผลของมนุษย์ ในขณะที่กล่าวเช่นนั้น เขามองว่าตนเองกับมาร์กซควรเป็นผู้
พิพากษาในการพิจารณาคดีนั้น มิคาอิล บาคูนิน ซึ่งเป็นนักอนาธิปไตยและเป็นเพื่อนของมาร์กซด้วย แสดง
ความเห็นเกี่ยวกับมาร์กซไว้ว่า “เขาดูเหมือนกับจะเป็นพระเจ้าของประชาชน เขาไม่อาจรับใครเป็นพระเจ้าได้
เลยนอกจากตัวเอง เขาต้องการให้ผู้คนบูชาเขาเหมือนกับที่พวกเขาบูชาเทพเจ้า แสดงความคารวะต่อเขา
เหมือนเทวรูป มิฉะนั้นเขาจะใช้คำพูดโจมตีคนเหล่านั้นหรือข่มเหงพวกเขา”

ความเชื่อความศรัทธาแบบดั้งเดิมที่สืบทอดตามประเพณีเป็นอุปสรรคโดยธรรมชาติต่อความหึงหยาของพวกคอมมิวนิสต์

พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้สูญเสียความเงียบสงบจากการปราบปรามศาสนาอย่างบ้าคลั่ง ในระหว่างการปฏิวัติวัฒนธรรม วัดและสุเหร่ามากมายถูกทำลายพังพินาศ พระสงฆ์ถูกแห่ประจานไปตามท้องถนน ในทิเบตมีวัด ถูกทำลายประมาณ 90 เปอร์เซ็นต์ แม้กระทั่งในทุกวันนี้ พรรคคอมมิวนิสต์จีนก็ยังคงทำการปราบปรามศาสนาไม่หยุดหย่อน ทำการคุมขังชาวคริสต์นับหมื่น พระคาทอลิกชื่อ กง ปินเหมย ในเมืองเซียงไฮ้ ถูกคุมขังคุกมานานกว่า 30 ปีโดยพรรคคอมมิวนิสต์จีน เขาไปสหรัฐอเมริกาในช่วงทศวรรษ 1980 ก่อนที่เขาจะเสียชีวิตเมื่ออายุ 90 กว่าปี เขาสั่งเสียไว้ว่า “ให้ย้ายหลุมศพของผมกลับไปเซียงไฮ้หลังจากพรรคคอมมิวนิสต์จีนไม่ได้ปกครองประเทศจีนอีกต่อไปแล้ว” ในช่วงเวลากว่า 30 ปี ที่เขาถูกขังเดี่ยวเพราะความเชื่อของเขานั้น พรรคคอมมิวนิสต์จีนพยายามกดดันเขาหลายครั้งให้เลิกล้มความเชื่อความศรัทธาของตน และยอมรับการนำของ “สามคณากรรมการรักชาติ”^{W19} เพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้รับอิสรภาพของเขา

ในช่วงไม่กี่ปีมาจนถึงปัจจุบันนี้ พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้ทำการปราบปรามผู้ฝึกฝ่าหลุนกงอย่างรุนแรง ผู้ฝึกฝ่าหลุนกงเป็นผู้ยืนหยัดในหลักการ “ความจริง ความเมตตา ความอดทน” การปราบปรามอย่างรุนแรงนั้นเป็นการขยายหลักการ “การทำสงครามกับสวรรค์” รวมถึงผลที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของการบีบบังคับประชาชนให้ฝืนเจตนาธรรมณ์ของตัวเอง

พวกคอมมิวนิสต์ที่ไร้พระเจ้า พยายามควบคุมและถ่ายทอดความเชื่อของประชาชนที่มีต่อเทพ พวกมันผลิตเพลินกับการทำสงครามกับสวรรค์ ความโง่เขลาของพวกมันนั้นไม่อาจจะหาคำพูดมาบรรยายได้ คำอธิบาย อย่างเช่น ความยโสโอหัง หรือความอวดดี ไม่สามารถบรรยายแม้ส่วนน้อยของมัน

บทสรุป

ในทางปฏิบัติ ลัทธิคอมมิวนิสต์ประสบความสำเร็จอย่างสิ้นเชิงไปทั่วโลก เจียง เจ๋อหมิน อดีตผู้นำของระบอบปกครองแบบคอมมิวนิสต์หลักคนสุดท้ายในโลก เคยตอบคำถามนักข่าวของหนังสือพิมพ์ “เดอะวอชิงตันโพสต์” เมื่อเดือนมีนาคม ค.ศ. 2001 ว่า “ตอนที่ผมยังเป็นเด็ก ผมคิดว่าลัทธิคอมมิวนิสต์จะมาถึงได้ในเวลารวดเร็วมาก แต่ตอนนี้ผมไม่รู้สึกอย่างนั้นอีกแล้ว”²⁰ ปัจจุบันพวกที่เชื่อถือลัทธิคอมมิวนิสต์อย่างแท้จริงแทบไม่มีเหลืออีกแล้ว

การเคลื่อนไหวของคอมมิวนิสต์ถูกลิขิตให้ล้มเหลวนับตั้งแต่มันละเมิดกฎของจักรวาลและต่อต้านสวรรค์ พลังที่ต่อต้านจักรวาลแบบนี้จะต้องถูกลงโทษโดยการบัญชาจากสวรรค์และเทพศักดิ์สิทธิ์อย่างแน่นอน

แม้ว่าพรรคคอมมิวนิสต์จีนจะรอดพ้นวิกฤตมาได้หลายครั้งด้วยการแปลงโฉมและยึดถือการใช้อุบายในขณะที่เข้าตาจน แต่ทุกคนในโลกก็เห็นความหายนะที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของมันได้อย่างชัดเจน หน้ากากที่มีแต่ความหลอกลวงของมันกำลังหลุดออกทีละชั้น ทีละชั้น พรรคคอมมิวนิสต์จีนจึงกำลังเผยธาตุแท้ทีละโมบ ป่าเถื่อน ไร้ ยางอาย ชั่วร้าย และต่อต้านจักรวาลของมันออกมา แต่มันก็ยังคงพยายามจะควบคุมจิตใจประชาชนต่อไป บิดเบือนหลักจริยธรรมของมนุษย์ มันจึงนำความเสียหายมาสู่ศีลธรรม ความสงบ และความก้าวหน้าของมนุษย์

จักรวาลอันกว้างใหญ่นั้น มีเจตนารมณ์แห่งสวรรค์ที่ไม่อาจโต้แย้งได้ หรืออาจเรียกว่าเจตนารมณ์แห่งเทพหรือกฎและพลังของธรรมชาติ มนุษยชาติจะมีอนาคตได้ก็ต่อเมื่อเคารพในเจตนารมณ์แห่งสวรรค์ ทำตามกฎธรรมชาติ คล้อยตามกฎของจักรวาล และรักทุกสรรพชีวิตภายใต้สวรรค์